ביום שני לפנות בוקר לטולי ולאנו, ובדרך את כני אספנו.
אבל מה היה לנו?
מרקדות עם מוח קרוע, ולב אוכל קר.
בסטה כל ערב כיאה למדינת הפסטה.
כני שמאד בחדר האוכל כמו אומנו בולנוה והשתדל שלא אחד והוה מה לאכול.
מחלקת אבידות: כלום שאבד בכבלי תיק שנשכח במכונות. כולם טוב הכל טוב
כל האבידות נמצאו.
אבל... נהנה מקסום שמאומן בסקלה. שהפלאנו אחד ליחיד.
מדרום יקר כמו כני יש רק אחד.
את אוטליה האדם אוהב. נו באמת, איזה אכפר שלא אכל כלום יפה שכל.
הנוא בגיד אותנו במפה ובכל יום סומן את המסלול כדי שנבין לאן פנינו מגיעות.
התכנות הייתה נהדרת שנתנו לנו מכל דבר. קלת איאיאפה, קלת אבן ההבה
היסטוריה אך במידה הנכונה.
נאשר כני מנגיל את הנייד, מתחילה קניות נכחות ממש במהבות הפסר.
הקבוצה שלחות לכני צב של בכבות המחאות ותוצרת הבוקה עם
טעם טוב של טולי מגבלת.

יב בוה

רמלה סביבה

נזכרת הקבוצה הפרח-תקוות.

בדרך טוליה + רומא
22/05/17